

вміння адаптувати свій стиль в будь-якому напрямку - це цінний навик для будь-якої людини, що займається бізнесом [2, с.156]. Тому, коли ви працюєте з висококонтекстними колегами, намагайтеся слухати те, що вони говорять, більш уважно. Говорити «ні» між рядків - це загальноприйнята практика в Азії, включаючи Китай, Японію і Корею, особливо коли це говориться начальнику або клієнту. Якщо ви працюєте з постачальником або співробітником, що живуть в одній з цих країн, ви зрозумієте, що «немає» може приймати самі різні форми. Якщо у вашій команді є співробітники з декількох висококонтекстних культур, поясніть їм завдання і дайте можливість виробити їх власні рішення. Не чекайте, поки виникнуть проблеми.

Якщо партнер по бізнесу належить до низькоконтекстної культури, то представники висококонтекстної культури можуть здаватися йому не здатними ефективно спілкуватися [3, с. 324].

З іншого боку, якщо бізнес-партнер належить до висококонтекстної культури, то йому може здаватися, що представники низькоконтекстної культури недоречно повторюють очевидні речі або навіть поводяться зверхньо.

Отже, ви можете вважатися кращим співрозмовником у вашій власній культурі, але те, що працює вдома, не завжди працює так само добре з людьми з інших культур. Ефективне спілкування в міжнародному полі має для бізнес-культури компанії велике значення.

Література:

1. Внуков Є. О. Організаційна культура в транзитивному суспільстві: постановка проблеми / Є. О. Внуков // *Грані*. 2015. № 12(1). С. 80—85.
2. Пивоваров С.Э., Максимцев И.А. Сравнительный менеджмент. 2-е изд. – СПб.: Питер, 2008. 480 с.
3. Тромпенаарс Ф., Хэмпден-Тернер Ч. Четыре типа корпоративной культуры / Пер. с англ. Минск: Попурри, 2012. 528 с

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИРОБНИЦТВА БІОГАЗУ

Довгопол О.Ю.

*Науковий керівник: Шевченко І.Ю., д.е.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У світі з кожним роком все популярнішим стає питання впровадження альтернативний джерел енергії, серед яких доцільно виділити біогаз, який продукується біогазовими установками/комплексами/станціями.

Розвинені країни концентруються на використанні потужних промислових, сільськогосподарських і комерційних біогазових станцій, які експлуатують задля подальшого перетворення біогазу в електричну й теплову енергію або в біометан. Країни, що розвиваються, радше обирають біогазові технології малої потужності, щоб використовувати біогаз для приготування їжі, освітлення та опалювання побутових і господарських приміщень [1].

Найбільшими виробниками біогазу в Європейському Союзі є Німеччина,

Чехія, Великобританія, Італія та Франція. При чому на частку Німеччини припадає більше половини виробленого біогазу [1].

У Німеччині більшість працюючих біогазових установок використовують енергетичні культури та гній в якості основного субстрату. Кількість сільськогосподарських біогазових установок становить близько 10 тис. Ще 92 заводи утилізують біологічні відходи, зокрема муніципальні тверді побутові відходи. Близько 1,7 тис. заводів працюють на каналізаційних очисних спорудах. У перспективі 10-20% використовуваного в країні природнього газу може бути замінено біогазом [2].

Ринок біогазу в США розвивається значно повільніше, ніж в Європі. Наприклад, незважаючи на наявність великої кількості ферм, на території країни діє всього близько 200 біогазових заводів, які працюють на сільськогосподарських відходах. Приблизно 80% всіх біогазових проєктів в США базуються на молочно-товарних фермах, використовуючи гній великої рогатої худоби для вироблення енергії. Загальна потужність всіх установок на таких фермах наближається до 60 МВт [2].

В Азії лідируючу позицію щодо кількості побутових біогазових станцій займає Китай. Слід зазначити, що Китай є світовим лідером по впровадженню технології виробництва біогазу. Діє максимальна кількість біогазових установок – близько 15 млн. Сумарний випуск біогазу в країні становить 14 млрд куб. м. За рахунок біогазу Китай забезпечує близько 30% своїх потреб в енергоносіях. Це дозволяє країні економити до 10 млн. тонн нафти або будь-якого іншого палива. Відповідно до державного плану розвитку сільських і промислових біогазових станцій у Китаї заплановане щорічне збільшення кількості біогазових установок на 15% [2]. Китай має середньо- та довгостроковий план розвитку відновлювальної енергетики з метою досягнення річного рівня виробництва біогазу на рівні 50 млрд куб. м, що мають бути забезпечені як біогазовими установками промислового типу, так і малими побутовими станціями [1].

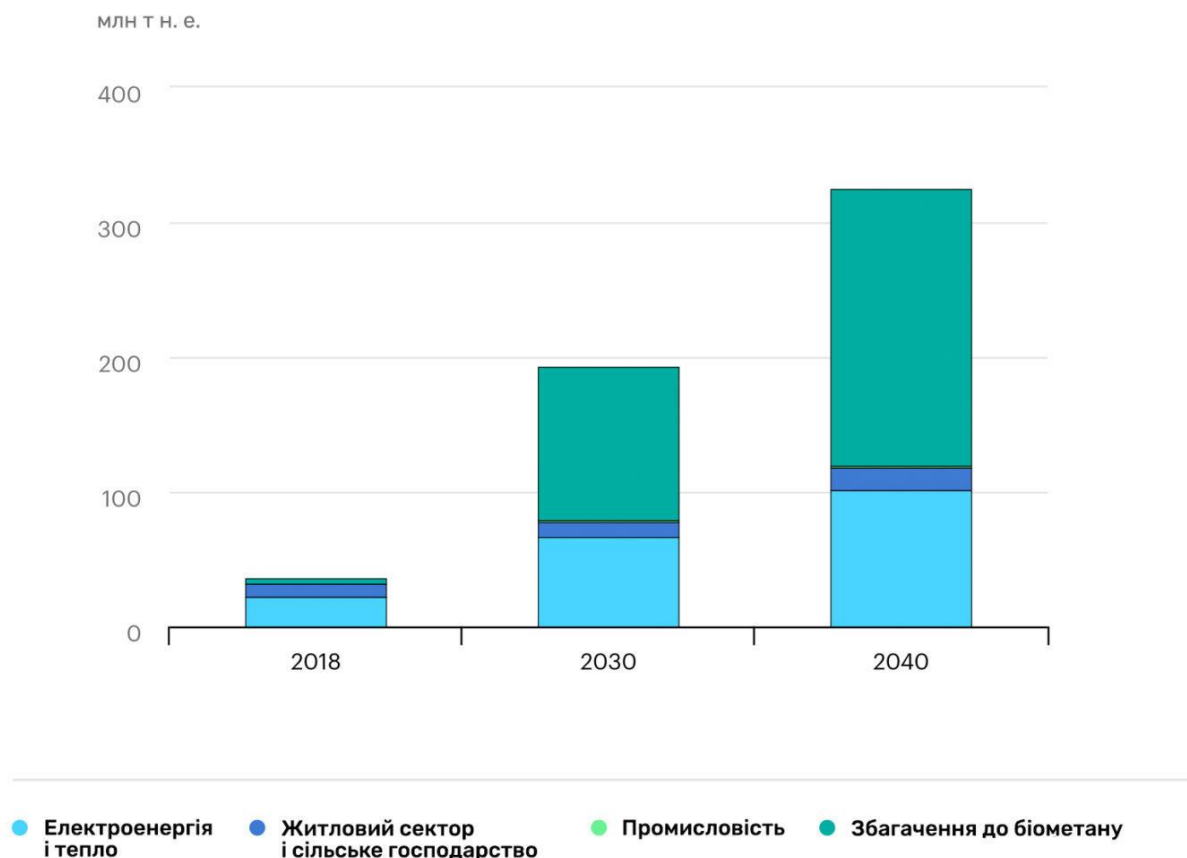
Відповідно до Sustainable Development Scenario (Сценарію сталого розвитку) очікується суттєве зростання глобального споживання біогазу за секторами до 2040 року (рис. 1).

Тому питання виробництва біогазу у світі з кожним роком буде ставати все актуальнішим.

Література:

1. Сидорчук О. Досвід Європи та світу застосування біогазових технологій. URL: <https://agrobiogas.com.ua/the-experience-of-europe-and-the-world-of-biogas-technologies/>
2. Озтурк І. Біогазові країни: як у світі отримують енергетичну незалежність. URL: <https://agravery.com/uk/posts/show/12>
3. Огляд світових ринків біогазу та біометану. Міжнародне енергетичне Агенство ІЕА (2020). URL: <https://www.iea.org/reports/outlook-for-biogas-and-biomethane-prospects-for-organic-growth>

Прогноз глобального споживання біогазу за секторами відповідно до сценарію сталого розвитку, 2018-2040

Джерело: Міжнародне енергетичне агентство (IEA)

Рисунок 1 – Прогноз глобального споживання біогазу за секторами відповідно до Sustainable Development Scenario [3]

ЛІКВІДАЦІЯ РОСІЇ ЯК РОЗПЛАТА ЗА ВТОРГНЕННЯ ДО УКРАЇНИ: ПОГЛЯД МОЛОДІ ЗАХОДУ

Донатус Мерісаксес

Науковий керівник: Брітченко І.Г., д.е.н., професор ВУЗФ, м.Софія, Болгарія

24 лютого 2022 року сталася подія, яка змінила плін історії – відкритий військовий напад росії на Україну. Прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон застерігав 20 лютого 2022 року, що Росія готує найбільше з 1945 року вторгнення до Європи. На думку Джонсона, президент Росії Володимир Путін, можливо, нереалістично представляє перебіг війни та не усвідомлює, що вона стане катастрофою для самої Росії [1]. 16 березня 2022 року сталася дуже важлива подія, яка, по суті, є початком повної ліквідації Росії як держави без